

הגליון מוקדש לעילוי נשמת
אסתר בת נזנין
רחמים בן חוכי יוכבד
אליהו יעקבי בן שרה
ציון בן נאזה
אשר בן רות
ת.נ.צ.ב.ה

נווה מיכאל

לעילוי נשמת מרת גילה בת רחל אסנת ז"ל נפטרה בג' מנחם אב תשס"ג

פרשת בשלח

"וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרָעָה אֶת הָעָם" (שמות י"ג, י"ז) כל ויהי הינו מלשון צער.

ונשאלת השאלה: מה הצער שהיה כשעם ישראל יוצאים ממצרים מעבדות לחרות ומעצבות לשמחה?
תשובה: הצער היה של המצרים, לא היה בית ללא מת. בנוסף עם ישראל לקחו את כל רכושם, כלי כסף, כלי זהב, מרגליות ובגדים מהודרים.

פרעה רואה את עם ישראל שוכן לשבטיו בסדר מופתי עם דגלים. פרעה ועבדיו מתחילים לבכות "אוי לנו, איזה אומה היתה בתוכנו ושיחררנו אותה", הם מבינים שעם ישראל הינו מקור השפע והברכה. הקב"ה העמיד לרשותם מלאכים וענני כבוד שישמרו עליהם, מלאך ה' תמיד ניצב מאחוריהם להגנה, עמוד האש האיר להם בלילה ואילו עמוד הענן מגן עליהם מפני שמש קור וחום, הורג את כל הנחשים והחיות הרעות שבדרך, מיישר את הדרכים וגורם למזג האויר להיות מושלם, עמוד הענן אף הגן עליהם מאויבים בצורה טובה יותר מכיפת ברזל, מערכות הגנה או טילים בליסטים שקיימים כיום, העמוד קלט אליו את הכל ומחזיר בחזרה על האויבים.

בהמשך הפרשה עם ישראל מגיעים למקום שנקרא "בעל צפון", המקום הינו הר ענק בצורה של כלב, יש שביארו שהמקום נקרא "פי הַחִירוֹת" מלשון טינופות וטומאה, כי היה זה מקום עבודה זרה של האליל בעל צפון. הסיבה שהקב"ה השאיר את המקום הייתה הטמנת מלכות למצרים שירדפו אחרי בני ישראל למדבר ולבסוף יטבעו בים סוף בנס קריעת יום סוף. ההטעה הייתה כך שבני ישראל ייראו נבוכים במדבר כשהם עומדים מול בעל צפון, הדבר יגרום למצרים לחשוב שהאליל שלהם מונע מהם את האפשרות להמשיך בדרכם והדבר ינסוך בהם כוח לרדוף אחריהם. הם יבואו אל האליל שלהם כדי להשתחוות לפניו ולהקריב לו קרבנות, וכך ייגרם לבסוף שהמצריים ייאבדו.

פרעה מארגן צבא אדיר ונותן להם נשק חדש ביותר, 600 מרכבות של קצינים עם טובי הסוסים ומאות אלפים של חיילים חמושים בכלי משחית. פרעה אף הוציא כסף וזהב מהאוצרות, חילק לחיילים ועיטר אותם כדי שיהיה להם מוטיבציה להילחם. עם ישראל זועקים לה' כאשר הם רואים את הצבא העצום של מצרים שרודף אחריהם להורגם ואז הקב"ה אומר למשה: "מה תצעק אלי", בעל צפון הראה שכביכול הוא תופס את ישראל. פרעה רודף אחריהם ולכל אחד ואחד עובר בראש סרט של החיים, מי שבוטח בהשם וזורק את השכל - זוכה להיות עובד השם. בדיוק כמו בחיים שלנו, כל אחד עובר נסיונות קשים: מלחמה, חטופים, הרוגים, טילים, התקפה מ-7 חזיתות: עזה, לבנון, סוריה, פרס, תימן, ערביי ישראל כולם יד אחת נגדנו. עם ענק של מיליארד וחצי מוסלמים מול עם קטן, כבשה קטנה, מולנו. מי יכול להושיע אותנו? רק הקב"ה ילחם לכם ואתם תחישון. ואז מגיעה קריעת ים סוף, נכנסים ביבשה בתוך הים, גם בתוך הגאולה עדין מצרים רודף אותנו וגם בתוך הים. כדי לחזק את האמונה שלנו בה' שאם אנו נזרוק את השכל ונעשה את רצונו של מקום בלי חשבונות מהמשפחה והחברה - כך נקבל ישועות. ויהי רצון שנוכה בקרוב לגאולה השלמה.

שבת שלום ומבורך
הרב סימן טוב אלי

פינת ההלכה

הלכות ברכת המזון:

ט. לפני ברכת המזון – יש לעשות מים אחרונים עם כלי על ידי נטילה של כל האצבעות וזאת סגולה לפרנסה י. יש לברך את ברכת מזון מתוך סידור ובשמחה, מילה במילה, ע"י זה מובטח לאדם פרנסה בשפע כל החיים שנאמר: "ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם". יא. אסור להתעסק בשום דבר בזמן ברכת המזון, לא להסתכל בטלפון ולא לעשות רמזים לבני הבית. יב. אסור להוסיף שום מילה או לחסר מילה מברכת המזון, מפני שזאת פגיעה בעולמות שתיקנו חכמים. יג. בתוך "הרחמן" אפשר להוסיף כל מה שרוצים. יד. בזמן ברכת המזון לא עונים אמן על ברכות, אבל אם שומע "קדיש" מותר לו לענות. טו. אם עובר זקן או תלמיד חכם או אביו – מותר לעמוד לפניו. טז. לאחר ברכת המזון יש לאסוף את כל פירווי הלחם ולתת אותם לבעלי חיים ואסור לזרוקם – קשה לעניות.

א. כתוב בתורה: "ואכלת ושבעת וברכת", כאשר אדם מברך ברכת המזון – הוא מקיים מצווה מהתורה. ב. אדם שאוכל לחם פחות מ'כזית' (27 גר') – לא צריך ליטול ידיים ולא לברך ברכת המזון. ג. אם אוכלים לחם בשיעור של יותר מ'27 גר' – חייבים ליטול ידיים **בלי ברכה** ולברך ברכת המזון מדרבנן. ד. אם אוכלים לחם כ'ביצה' (54 גר') – חייבים ליטול ידיים **עם ברכה** ולברך ברכת המזון מהתורה. ה. אדם שמטגן לחם עם ביצה (לפחות פרוסה שלמה של 27 גר') – צריך לברך "המוציא ו" ברכת המזון". ו. אדם שמטגן פרוסות לחם קטנות, חצי פרוסה או רבע ואוכל שיעור של 'כזית' (27 גר') – מברך ברכת "בורא מיני מזונות" ולבסוף "על המחיה". ז. אדם שאוכל עוגות בשיעור של 216 גר' ומעלה (קביעת סעודה) – נוטל ידיים עם ברכה ומברך "המוציא" ולבסוף "ברכת המזון". ח. לפני ברכת המזון יש לאמר דברי תורה, כמו שנאמר 'וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה', ואז השולחן הופך למזבח כפרה.

ניתן לפנות לרב בשאלות בכל נושא
בטלפון/SMS 052-7453745

פרפראות לפרשה

"ויראו העם את ה"

סיפור לשבת על כוחה של אמונה.

אישה אחת באה אל רבי מאיר מפרמישלאן וביקשה שיתפלל למענה שתתברך בפרי בטן. אמר לה הרב: "אם תיתני לי מאה זהובים בשביל אלמנה ענייה – אתפלל למענך". אמרה האישה: "אתן חמישים, כי אין לי יותר". אך רבי מאיר התעקש: "מאה זהובים, לא זוז אחד פחות". פרצה האישה בבכי ואמרה: "אם כן, אין לי ברירה, אלא לסמוך על הקב"ה לבדו שיברכני". חייך רבי מאיר ואמר לאישה הבוכיה: "לא מאה זהובים ביקשתי, אלא אך לשמוע זאת מפוך. עכשיו, כאשר את סומכת על הקב"ה לבדו, ולא על בשר ודם, היי סמוכה ובטוחה שהקב"ה ישמע תפילתך".

בדיחת השבוע

כורדי, ערבי ונוצרי הפליגו בסירה אשר עלתה על שרטון באי בודד בלי אוכל ומים, הערבי הצליח לדוג דג יפה שפתח את פיו ואמר "אם תשחררו אותי כל אחד מכם יבקש בקשה ואני ימלא אותה". הערבי ביקש לחזור לחברון ומיד הגיע לחברון, הנוצרי ביקש לחזור לנצרת ומיד הגיע לנצרת, הכורדי – "מה אני ישאר כאן לבד? תחזיר לי את החברים שלי". מיד חזרו הערבי והנוצרי לאי הבודד. 😊😊😊

חידת השבוע

?

כשאתה צריך אותי – אתה זורק אותי. וכשאתה לא צריך אותי – אתה מרים אותי.

ניתן לשלוח תשובות לדוא"ל: Miryeli95@gmail.com הפותרים נכון ייכנסו להגרלה שתיערך בחודש ניסן התשובה לחידה מהגילון של השבוע הקודם – בול